

Tobě sudičky přisoudily  
nebudeš strom, budeš jmelí  
jmelí, jmelí na stromech v polích  
a koho z nás to víc bolí  
a koho z nás to víc bolí

I kdybys jiný stokrát být chtěl  
nebudeš zrní, budeš jen námel  
námel, námel na klasech v polích  
a koho z nás to víc bolí  
a koho z nás to víc bolí

Nejsem kříž na polích tvých  
ani ostříž, ani slepýš  
ani myš nejsem  
a přitom jsem ti stále blíž  
mým listím, mým zrním se živíš  
mým listím, mým zrním se živíš

Jsi můj námel, jsi mé jmelí  
sudičky mi tě přisoudily  
ale už vím, proč to tak chtěly  
a o to méně to bolí  
a o to méně to bolí  
na léčku nachů tvých, krvavých  
nikdy se nechytí orel  
ale vím, že malý ptáček hladový  
rád nasytí se tvých perel  
rád nasytí se tvých perel

A něčí srdce churavé  
tvá moc bolesti zhostí  
a perly na snítce zelené  
snad přinesou někomu štěstí  
snad přinesou někomu štěstí